

ОРГАНІЗАТОРИ:

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПАРТНЕР:

**Міжнародна конференція
«Безпека пішоходів і велосипедистів»
Київ, 20-21 червня 2013 р.**

КИЇВСЬКА ДЕКЛАРАЦІЯ

Ми, парламентарі та державні службовці, вчені, експерти та голови делегацій, а також представники міжнародних, регіональних і субрегіональних урядових і неурядових організацій, комерційного та приватного секторів, університети та дослідницькі центри,

визнаючи провідну роль Міжнародної організації з безпеки дорожнього руху (La Prévention Routière Internationale, PRI) і Всеукраїнської громадської організації «Асоціація безпеки дорожнього руху» (співорганізатори) у підготовці та проведенні Міжнародної конференції «Безпека пішоходів і велосипедистів»,

усвідомлюючи масштаби смертності на дорогах у всьому світі, а також те, що дорожньо-транспортний травматизм знаходиться на восьмому місці серед основних причин смертності в світі і є головною причиною смертності серед молоді віком 15-29 років,

враховуючи, що ця серйозна проблема стосується не тільки здоров'я населення, а й має соціально-економічні та політичні наслідки, які, якщо їм не приділяти належної уваги, будуть негативно позначатися на сталому розвитку країн і гальмувати прогрес у досягненні Цілей розвитку тисячоліття ООН, що передбачене в «Декларації тисячоліття Організації Об'єднаних Націй», прийнятої 8 вересня 2000 року Генеральною Асамблеєю ООН (Резолюція № A/RES/52/2),

беручи до уваги, що за прогнозами експертів, без прийняття невідкладних заходів дорожньо-транспортні пригоди стануть п'ятою провідною причиною смертності до 2030 року,

будучи переконаними в тому, що саме національна політика, яка включає основні фактори ризику у сфері безпеки дорожнього руху, є найважливішим елементом при досягненні та підтримці високого рівня забезпечення безпеки дорожнього руху в рамках держав,

твердо наполягаючи на тому, що життєво важливим є привернути увагу до необхідності забезпечення безпеки пішоходів і велосипедистів, як найуразливіших учасників дорожнього руху, започаткувати дії щодо реалізації заходів, які спрямовані на їх захист, і сприяти досягненню мети Десятиліття дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху (2011-2020 рр.) – врятувати 5 мільйонів життів,

будучи переконаними в тому, що саме національна політика, що враховує основні фактори ризику в області безпеки дорожнього руху, є найважливішим елементом при досягненні та підтримці високого рівня забезпечення безпеки дорожнього руху в рамках держав,

підтримуючи висновки і рекомендації підготовленої Всесвітньою організацією охорони здоров'я «Доповіді про стан безпеки дорожнього руху в світі, 2013», де зазначено, що лише у відносно невеликій кількості країн існує всеосяжне законодавство щодо ключових факторів ризику для безпеки дорожнього руху,

підтримуючи кінцеву мету Другого Глобального тижня безпеки дорожнього руху ООН щодо внесення істотного і довготривалого вкладу в створення умов безпечного пересування пішоходів у всьому світі,

підтримуючи і керуючись i) Резолюцією № 64/255 «Підвищення безпеки дорожнього руху в усьому світі», прийнятою 2 березня 2010 Генеральною Асамблеєю ООН на шістдесят четвертій сесії, ii) Московською декларацією, прийнятою на Першій всесвітній міністерській конференції з безпеки дорожнього руху: Час діяти, яка проходила в Москві 19-20 листопада 2009 року, iii) Звітом Світового Банку «Протистояння» Смерті на колесах». Забезпечення безпеки дорожнього руху в Європі та Центральній Азії», iv) Глобальним планом ООН реалізації Десятиліття дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху 2011-2020 рр., v) Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 19 квітня 2012, в якій визнається важливість організації глобальної громадської охорони здоров'я і вплив дорожньо-транспортних пригод на розвиток країн, vi) Доповіддю ВООЗ про стан безпеки дорожнього руху в світі, 2013 р., vii) закликом до безпеки дорожнього руху, який буде включено до посту 2015 року Цілей Сталого Розвитку (SDG) і прагнучи розвивати положення, викладені в них,

визнаючи успіхи деяких країн у постановці та досягненні амбітних цілей щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, а також їх закріплення на законодавчому рівні,

підтверджуючи необхідність подальшої активізації міжнародного співробітництва та обміну інформацією з питань безпеки дорожнього руху з урахуванням потреб країн з низьким і середнім рівнем доходів,

прагнучи досягти кращих показників у забезпеченні безпеки дорожнього руху в цілому і приділяючи особливу увагу створенню безпечних умов пересування найбільш уразливим учасникам дорожнього руху в період Десятиліття дій ООН щодо забезпечення безпеки дорожнього руху 2011-2020 років,

маючи намір побудувати роботу на основі важливих досліджень і з бажанням досягти кращих показників у забезпеченні безпеки дорожнього руху в період Десятиліття дій ООН щодо забезпечення безпеки дорожнього руху 2011-2020 років,

теперішнім постановляємо:

Законодавці і політики:

1. сприяти закріпленню на законодавчому рівні власних національних цілей щодо скорочення кількості жертв дорожньо-транспортних пригод серед найбільш уразливих учасників дорожнього руху, які повинні бути досягнуті до кінця Десятиліття дій ООН, відповідно до положень правових документів ООН з питань дорожньої безпеки;

2. при формуванні національного законодавства у сфері безпеки дорожнього руху зосередитися на прийнятті своєчасних і ефективних актів, уникаючи їх формального і декларативного характеру. Забезпечити удосконалення чинних законодавчих актів з урахуванням міжнародних стандартів у сфері безпеки дорожнього руху;

3. включити обговорення питань законодавчого забезпечення захисту прав пішоходів і велосипедистів у програму Міжнародного конгресу парламентаріїв з питань безпеки дорожнього руху, який відбудеться у Києві в листопаді 2014 року.

Уряд та органи місцевої влади:

1. у здійсненні національної політики, затвердженні довгострокових цілей і стратегій розвитку держав, особливу увагу приділяти питанням забезпечення безпеки дорожнього руху, як найважливішого елементу національної безпеки і покращення рівня життя громадян;

2. для зниження рівня соціально-економічних втрат від дорожньо-транспортних пригод і в рамках інтеграційних процесів розробити єдині критерії оцінки рівня ризику від дорожньо-транспортних пригод та методик комплексної оцінки втрат;

3. виділяти мінімум 10% від вартості дорожніх бюджетів на спеціальні програми підвищення безпеки дорожньої інфраструктури;

4. докладати скоординованих зусиль для підвищення безпеки дорожньої інфраструктури для найуразливіших учасників дорожнього руху. Потреби цих користувачів доріг необхідно обов'язково враховувати на ранніх етапах до прийняття рішень щодо політики в галузі безпеки дорожнього руху, проектування доріг та планування землекористування;

5. встановити належний рівень фінансування, а також сприяти організації і/або подальшому вдосконаленню систем медичної допомоги потерпілим у ДТП з метою гарантування екстреної медичної допомоги тим, хто отримав травми, небезпечні для життя, шляхом розвитку служб екстреної медичної допомоги, єдиного телефонного номеру для виклику екстрених служб. Забезпечити належне функціонування системи надання своєчасної домедичної допомоги. Ініціювати оснащення велосипедистів аптечками першої допомоги і формування відповідного стандартам ЄС складу автомобільних аптечок;

6. сприяти підвищенню якості збору даних на національному, регіональному та глобальному рівнях;

7. забезпечити включення до навчальних програми та курсів для підготовки молодих водіїв норм з формування взаємовічливих відносин між категоріями учасників дорожнього руху з різним статусом: водіями, з одного боку, і пішоходами, велосипедистами - з іншого;

8. сприяти створенню і функціонуванню Національних Партнерств з безпеки дорожнього руху для об'єднання зусиль органів державної та місцевої влади, бізнесу, неурядових некомерційних організацій, волонтерів.

Міжнародні організації, зокрема ООН, ВООЗ:

1. розвивати ефективні механізми співпраці в питаннях забезпечення безпеки дорожнього руху з метою обміну досвідом та кращими практиками у зазначеній сфері;

2. активізувати роботу національних координаторів Десятиліття дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху (2011-2020 рр.), сприяти координації їх діяльності та розробити Керівництво національного координатора Десятиліття дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху.

Неурядові некомерційні організації:

1. заохочувати суспільство до соціальної активності у сфері безпеки дорожнього руху, впливати на політику, програми дій і використання ресурсів;

2. захищати інтереси вразливих учасників дорожнього руху, розвивати програми громадського аудиту доріг, створювати організації, що захищають і підтримують жертв дорожньо-транспортних пригод та їх сім'ї, а також фонди допомоги для постраждалих в дорожньо-транспортних пригодах.

Приватні підприємства:

1. рекомендувати соціально-відповідальному бізнесу в рамках Десятиліття дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху (2011-2020 рр.) здійснювати програми, проекти, акції та інші заходи, направлені на зниження смертності та травматизму серед пішоходів і велосипедистів;

2. активніше використовувати можливості страхового бізнесу, що має інформацію про дорожньо-транспортні пригоди і досвід їх розслідування. Дана інформація є важливою у вирішенні проблем безпеки дорожнього руху;

3. рекомендувати страховим компаніям активізувати профілактичну роботу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, розвивати обов'язкове страхування цивільної відповідальності власників наземних транспортних засобів перед третіми особами використовуючи можливості даного виду для формування культури поведінки учасників дорожнього руху;

4. активізувати профілактичну роботу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, в тому числі щодо формування культури поведінки учасників дорожнього руху, як складову механізму обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників наземних транспортних засобів перед третіми особами;

5. рекомендувати виробникам автомобілів приділяти особливу увагу розробці та забезпеченню дотримання стандартів безпеки транспортних засобів, орієнтованих на захист пішоходів.

Засоби масової інформації:

1. сприяти широкому висвітленню проблем безпеки дорожнього руху, популяризації найбільш ефективних форм пропаганди дорожньої безпеки;

2. забезпечити підвищення професійного рівня журналістів та якості інформаційних матеріалів з висвітлення проблем безпеки дорожнього руху.

Учасники дорожнього руху:

1. особисто дотримуватися правил дорожнього руху;

2. популяризувати дотримання правил дорожнього руху серед близьких і знайомих;

3. брати безпосередню активну участь у програмах, акціях, навчальних семінарах та інших заходах, присвячених забезпеченню безпеки дорожнього руху, а також залучати до участі у зазначених заходах близьких, знайомих і небайдужих громадян.

Також з метою реалізації даної Декларації пропонуємо:

1. підтримати положення Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № A/RES/60/5 (38-е пленарне засідання, 26 жовтня 2005 року) і закріпити на державному рівні третю неділю листопада кожного року як Всесвітній день пам'яті жертв дорожньо-транспортних пригод в країнах, де такий день все ще не відзначається на регулярній щорічній основі і не має державного визнання;

2. щорічно проводити в Києві Міжнародний інвестиційний форум з безпеки дорожнього руху, з метою обміну досвідом в реалізації інвестиційних проєктів з безпеки дорожнього руху;

3. міжнародному співтовариству донорських та фінансових організацій передбачити додаткове фінансування на підтримку забезпечення безпеки дорожнього руху на глобальному, регіональному та державному рівнях, особливо в країнах з низьким і середнім рівнями доходів;

4. урядам, місцевим органам державної влади та автотранспортним підприємствам укомплектовувати свої автопарки транспортом, обладнаним новітніми системами активної і пасивної безпеки, що запобігають або значно знижують негативні наслідки дорожньо-транспортних пригод для пішоходів та інших уразливих учасників дорожнього руху.

Просимо Генеральну Асамблею ООН висловити свою підтримку і згоду з положеннями цієї Декларації.

**Київ, Україна
20-21 червня 2013 р.**